

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

10. Dies Octob. Si vis omnem solitudinem exuere, quidquid vereris ne
eveniat, eventurum utique propone.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

straxerit, dicas quod mulier Spartana. Sciebam me mortales genuisse. Cum pecunia diffluxerit : sciebam non semper fore meum , quod solo usu fuerat meum : serò animus ad periculorum patientiam post pericula instruitur. Non putavi hoc futurum : nunquam hoc eventurum credidissem. Quare autem non ? Quæ sunt divitiæ, quas non egestas, & fames, & mendicitas à tergo sequatur ? Quæ dignitas : quam nonnullæ maculæ, & extrema contemptio comiterur ? quid regnum est, cui non parata sit ruina, & proculcatio, & Dominus, & Carnifex ? nec magnis interval- lis divisa, sed horæ momentum interest inter Imperium, & exilium, imò inter solium, & sterquilinum. Scito igitur omnem felicitatem desolatoriam esse, & quicquid ulli accidit, posse & tibi accidere. Tantum cavendum est, ne quid tibi subito accidat. Subitæ mutationes lædunt corpora, ita & animos sauciant. Vicissitudines animi subeunt paulatim : non saltu ab hyeme in æstatem itur ; intercedit ver ; ne repentinus ardor quasset valetudinem. Meditatio præparat animos ad malorum ætus, sicut vernus tepor artus. Alè ergò illud tibi imprime. Tela prævisa minus feriunt : cui calculum adjicit Poëta :

Se minis afflictum sensit, qui prævitet ictum.

10. DIES OCTOB.

Si vis omnem sollicitudinem exuere, quidquid vereris ne eveniat, eventurum utique propone. *Seneca Epist. 24.*

Ecc 2

I. Aliud

Expectatio I.
malorum.

Aliud est subsidium Intellectus adversus omnia adversa sentire, non tantum futurorum præmeditatione, sed expectatione. Itaque veris ne eveniant. Expectata tanquam eventura. Sicut peregrino peregre profecturo expectanda sunt, quæ in Itinere solent contingere: fœda tempestas, viæ fractæ, ac difficiles, hospitia egea, caupones fallaces, importuni, ac molesti comites, exhaustum marsupium, cœlum ambiguum, venti, pluvie, æstus, frigora, fatigatio, & ejusmodi complures miseræ; quæ sanè peregrino tam graves non videbuntur, si possit dicere: expectavi hæc omnia: improvidæ lamentantium voces sunt: *Non expectabam hunc casum: Quis hoc putasset? sperabam meliora.* Non sunt sapientis hæc querelæ, omnia quæ aliis fuissent inexpectata, erant expectata Anaxagoræ, idè & ipsæ patientiæ fuit expectatissimæ. Hic Athenis captus, geminos accipit nuntios, sed utrumque tristissimum. Primus mortem ei decretam denunciavit. Cui Anaxagoras: Jam pridem, inquit sententiam, tulit natura, tam in me, quàm in eos qui me damnant. Alter nuntius, filios interiisse significabat. Cui Philosophus: scivi equidem liberos meos non esse immortales. Lethalia hæc vulnera erant, sed quia expectata, Anaxagoram vulnerare non poterant.

II. Illud constantiæ proprium est, ad omnia stare: omnia sibi putat restare. Ita prævenit omnia terribilia expectatione sua, ut cuique dicat. Serò accedis, diu mansi in spe, nunquam in timore. Subita illa vulnera Jobo, sera fuerunt, quia expectata. Utrum plus miraberis? Obstinatam ne ejus constantiam, & inflexi-

Octob.

inflexibilem frontem, cum spoliatus opibus, armentis, servis, prole, non molliter exuta, sed lacerata fortuna, nudus mansit, ut sanie innataret? An cum rebus omnibus affluens, adulante sibi per omnia fortuna, persuasum fuisse eventura mala, quæ evenire posse nemo sanus putaret. Nullus casus ei repentinus venit securo regis gaudiis, & divitiis: opulento possessionibus, fortunato tot prolibus. Vacabat, fortasse, dicere, ad cogitatus otiosos, quippe extra potentiam, aut morem fortunæ, & invidiæ vota. Audi loquentem.

(a) *Timor, quem timebam evenit mihi; & quod verebar accidit.* Æque miror illum timuisse, ac pertulisse. Quænam major gloria fuit, tot mala fuisse ab illo fortiter tolerata, an prudenter expectata? Utriusque fortunæ fuit doctor, prosperæ, adversæ: æque prudenter, & timidè bonam tulit, quàm patienter, & animosè malam. Novit cavere in illa, audere in ista. Unde tanta illi inter tot diversos casus fortunæ inæqualis æquanimitas? Ex malorum quæ accidere poterant expectatione.

III. Ferebatur in ipsis ulnis felicitatis, ei blandientis ut nutrix cum infante solet. At ipse cum nulla mutandæ sortis suspicio erat, expectabat omnia adversa, ad illam se adornans: & prævidendo quasi præludens. Funestam igitur horribilium scenam oculis suis subjiciebat. Quid erit, sibi dicebat, si tibi rerum tuarum dimidium auferet casus? Quid si armentorum partem? quid si ignis cælitus demissus omnes greges cum pastoribus absorberit? quid si his accedat, jactura camelorum, & custodientium servorum? quid si malorum cumulus, liberorum charo-

Eee 3

rum

(a) L. 3. 25.

rum morte surgat, & fato iniquissimo? quid, si hoc
 acerbum poculum invidentis fortunæ, non per lusu-
 stus aliquot, sed uno spiritu es compellendus ex-
 bere? Quid si omnem istam seriem calamitatum,
 non in anno, in mense, non in hebdomade, non in
 die, sed in hora una, impetu concordii irruat? si mi-
 ri spatio, quàm cogites? Quid, si post istas sævitias,
 unum tui per fugium sit, non nosocomium, cum Rex
 sis, sed sepulchrum adhuc te superstite? nec istud hu-
 manum, sed caninum, fœtidum sterquilinum? Ubi
 omnis tua familia, tuis ipsis visceribus hospitata, sine
 vermes, ut qui mortua corpora absumunt tecum
 spiritu exedant: ut non fortuna modò, sed natura
 iniqua tibi sit, & extra morem suum te spirantem
 corrumpat? tam acerba, ut solum tibi mortem neget,
 ut omnia ad eò tibi defecerint, & ipsum deficere?
 Num propterea turbabitur mens tua, deturbabitur
 animus? Nequaquam, inquit, pluris enim animum
 meum habeo, quàm pecora, pluris tranquillitatem
 meam, quàm turbam famulorum. Colligat suas co-
 pias fortuna; nova torquendi inventa excogitet: ex-
 periat summm quod potest; pluant infortunia,
 omnia expecto. Hoc secum computabat, hoc se-
 cum decernebat, pugil ille Dei. Itaque malorum
 futurorum expectatio, erat illi quasi quædam ante
 pugnam deteriore, velitatio. Hinc si timeas fortu-
 næ tela, illa provide prævidè, & intrepidè expecta.
 Sic habetabis illorum aciem: Nam.

Tela nocent levius visa volare prius.